

mogućnostima pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika od 6. prosinca 2016. u iznosu 62.500,00 kuna, kao niti troškove društva Ing Ekspert d.o.o, Zagreb, prema predračunu broj 130/2019 od 6. lipnja 2019. u iznosu od 104.375,00 kuna te troškove sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Vladimira Krkleca prema računu broj 15/16 od 19. veljače 2016. u iznosu od 24.375,00 kuna, jer svi ovi troškovi nisu imali nikakve veze, pa niti neizravne, s unovčenjem predmetnih nekretnina.

U odnosu na navode odvjetnika Damira Gruića iz podneska od 6. svibnja 2020., vezano za specifičnost ovog postupka jer da u "okolnostima kada su predmetne nekretnine jedina imovina stečajnog dužnika da bi tada svi troškovi trebali biti prihvaćeni kao troškovi unovčenja koje u cijelosti treba trpjeti razlučni vjerovnik", ističe se da su jednaki navodi iz tog podneska izraženi i u rješenju ovog suda poslovni broj St-1878/2016-265 od 24. travnja 2020. Međutim, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u rješenju poslovni broj Pž-1979/2020-3 od 6. srpnja 2020., kojim je ukinuo navedeno rješenje poslovni broj St-1878/2016-265 od 24. travnja 2020. i predmet vratio na ponovni postupak, jasno izrazio stav da se "troškovi parničnih postupka u tom postupku niti indirektno ne odnose na stečajni postupak do momenta unovčenja sporne nekretnine i na samo unovčenje jedine nekretnine u tom postupku."

Nadalje, u odnosu na navode odvjetničkog društva Madirazza i partneri d.o.o., Zagreb iz podneska od 29. travnja 2020., da vjerovnici stečajne mase ne smiju ostati nenamireni, vrijedi istaknuti da je sukladno članku 157. SZ-a, a koji sadržajno odgovara članku 87.a Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13. – u daljnjem tekstu: SZ/96), stečajni upravitelj tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Ujedno, prema članku 92. SZ-a, a koji sadržano odgovara članku 28. SZ/96, stečajni upravitelj odgovara za štetu koju nanese sudionicima, ako je skrivljeno povrijedio svoje dužnosti. Stoga, svi vjerovnici stečajne mase, koji će eventualno ostati nenamireni, mogu protiv stečajnog upravitelja poduzeti odgovarajuće pravne radnje, naravno uz dokazivanje da su ispunjene sve potrebne pretpostavke za naknađivanje štete. Ujedno, stečajni upravitelj da bi mogao obavljati svoju dužnost mora imati sklopljenu policu osiguranja od profesionalne odgovornosti. Isto tako, u odnosu na navode ovog vjerovnika stečajne mase kako je protivno prisilnim odredbama stečajnog zakona da dođe do "svojevrzne prezaduženosti stečajne mase, odnosno stečaja stečajne mase", ističe se da je sukladno člancima 293. i 294. SZ-a, koji sadržajno odgovaraju člancima 203. i 204. SZ/96, upravo predviđeno što se događa u situaciji kada stečajna masa nije dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka ili pak za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase.

U odnosu na iznos od 99.436,18 kuna kojeg stečajni upravitelj u podnesku od 13. ožujka 2020. navodi pod stavkom 23.a) kao "isplate s računa stečajnog dužnika za koje postoji odgovarajuća knjigovodstvena dokumentacija", ovaj sud smatra da i u odnosu na te troškove treba napraviti jasnu razliku između onih koji terete unovčenje predmetnih nekretnina jer su neizravno povezani s tim unovčenjem, od onih koji nemaju niti neizravne veze s unovčenjem tih nekretnina.